

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۷/۱۲/۲۹

دوکتور نوراحمد خالدی

شخصیت سیاسی داکتر عبدالله عبدالله

شخصیت سیاسی داکتر عبدالله عبدالله برای من تا هنوز کاملاً واضح نیست. در ماههای اخیر نقش مثبتی در جهت تحقق منافع ملی کشور بازی میکند، ثبات سیاسی دولت را بر محاسبات قومی، سمتی و تنظیمی ارجحیت داده که قابل تشویق است. میگوید تمام اقوام برای او یکسان اند. شاید این حرف عبدالله درست باشد.

در عین زمان در تیم انتخاباتی او و هواخواهان آن تمام عناصر ضد قوم پشتون و ضد افغانستان حلقه زده بودند. یک چهره مشهور ضد پشتون، ضد افغانستان و ضد افتخارات ملی افغانستان را که مجیب الرحمن رحیمی نام دارد به عنوان سخنگوی خود و رییس دفتر خود تعیین کرده است. گذشته از تبلیغات نادرست و مغرضانه این عنصر برضد تاریخ افغانستان، وقتی این عنصر برای بار اول دوسال قبل به شهر هرات میرود ناشیانه میگوید به ایران زمین آمده است. اگر منظور او از ایران زمین آریانای باستان است در آنصورت آریانا یا مکان آریین ها نه تنها هرات بلکه تمام افغانستان را در بر میگیرد. اما در موجودیت دعوی مالکیت تاریخی دولت ایران بر هرات ابراز این سخن در هرات از زبان رییس دفتر رییس اجرائیه دولت افغانستان خیانت ملی است. اگر این حرف را در زمان داوودخان میگفت به جرم خیانت ملی اعدام میشد! هرگاه این حرف او تکرار جعلیات پان ایرانیستی نباشد، در خوشباور ترین حالت آن، میتوان گفت که این شخص افسانه های شاهنامه فردوسی را در مورد ایران و توران تاریخ و جغرافیه حقیقی دانسته است.

داکتر عبدالله لویه جرگه اخیر زمان حکومت حامد کرزی را یک پدیده منسوخ قبیله خوانده تحریم کرد اما امروز بیصبرانه در انتظار تشکیل لویه جرگه بعدی است تا مقام او را شامل ساختمان دولت افغانستان کند.

با عدم قبولی نتایج دو انتخابات ریاست جمهوری، داکتر عبدالله نشان داد که به دموکراسی عقیده ندارد. دموکراسی در کشورهای عقب مانده هرگز ایده آل نیست، پا پذیرش این نارساییها باید به دموکراسی عقیده داشت و دست آورد آنها اگر خوشایند هم نباشد باید احترام کرد چون عوضی آن دیکتاتوری است. اگر در خوست و جلال آباد تقلب میشود، باید پذیرفت که در پنجشیر، بلخ و فیض آباد نیز تقلب میشود. نتایج انتخابات را باید بخاطر منافع ملی کشور پذیرفت.

ممکن داکتر عبدالله زیر تاثیر مشاورین ضد پشتون و ضد افغانستان خود یک برداشت اشتباه آمیز از کشور و مردم خود دارد! این شاید ناشی از برداشت نادرست او از جامعه افغانستان، از تاریخ تکامل سیاسی کشور، از ترکیب قومی و زبانی نفوس افغانستان و رجحانات سیاسی مردم و اقوام باشد.

صمیمانه امیدوارم تجربه سه سال اخیر داکتر عبدالله را به یک شخصیت ملی گرا مبدل کرده باشد.

پایان

